

EVROPA PO PROPADU ZAHODNORIMSKEGA IMPERIJA

EVROPA PRED VELIKIM PRESELJEVANJEM LJUDSTEV

Obdobje med antiko in sodobnim časom imenujemo **srednji vek**. Začel se je s propadom zahodnorimskega cesarstva leta 476 in se končal leta 1492, ko je Krištof Kolumb odkril Ameriko. Takrat seveda niso opazili, da se je začel nov čas. Življenje se je bolj ali manj zapleteno odvijalo dalje. To dolgo obdobje zaradi različnosti in raznovrstnosti dogajanja delimo na zgodnji srednji vek, visoki srednji vek in pozni srednji vek.

Zunaj zahodnega dela rimskega imperija so se razraščali neprehodni gozdovi in močvirja. V tem »negostoljubnem« svetu so živela številna plemena. Zaradi preprostega načina obdelovanja zemlje so se pogosto selila, saj so iskala boljše pogoje za življenje. Najštevilnejša med njimi so bila germanska plemena.

Germani

Germani so živeli najprej v Skandinaviji, nato pa so se začeli seliti na ozemlje Nemško-poljskega nižavja, nato pa proti jugu, vse do meje rimske države. Živeli so v plemenih, ki so jih vodili plemenski starešine.

O življenju Germanov so pisali rimski pisatelji. Med drugim so zapisali, da ne živijo v mestih, da živijo vsak zase v zelo skromnih bivališčih, da se preživljajo s poljedelstvom in živinorejo in pridelujejo ječmen, oves in rž ter gojili govejo živino in konje.

Skica: (po predlogi: Olga Janša Zorn, Darja Mihelič, Zgodovina za 6. razred, str. 85. Germani so živeli v preprostih bivališčih, ki so jih ogradili z leseno ograjo.

Čeprav so bili brezobzirni vojščaki, pa so bili uspešni kmetovalci, trgovci in rokodelci. Še posebej skrbno so izdelovali bronasto okrasje na čeladah in pasovih, konice za kopja in okovja za ščite.

Podobno kot druga preprosta ljudstva so verjeli, da so naravni pojavi delo bogov, zato so jih častili v naravi. Kasneje so od Rimljanov prevzeli krščanstvo. Pri Germanih je posebnost tudi to, da so uporabljali abecedo iz posebnih znakov, imenovanih **rune**. Pomembne zapise so vklesavali v kamen.

Slikovno gradivo: Mitologija- Ilustrirana enciklopedija, MK, str. 190. Spodaj tekst: Germansko pogansko obredje je zahtevalo tudi človeške žrtve, posvečene bogu neba in bogu vojne. Njune žrtve so obešali na drevesa. Trupla žrtvovanih pa so včasih metal tudi v močvirje. Mumijo te deklice s prevezanimi očmi so našli v močvirju v Nemčiji.

Način njihovega poljedelstva jih je prisilil, da so iskali novo zemljo. Tako so pritiskali na meje rimske države in ropali po njej. Njihovi vojščaki so bili sicer manj izurjeni in slabše oboroženi kot rimski vojaki, vendar so njihovi vojskovodje dobro poznali slabosti rimske

vojske, saj so mnogi izmed njih v njej služili kot vojaki. Vojaki so zbujali strah z grozljivimi sekirami, ki so jih metali v sovražnika. Kljub temu, da so veljali za hrabre, so ob koncu 4. stoletja morali bežati pred krvoločnimi Huni. Na vozovih z volovsko vprego, z ženami in otroki in z vsem premoženjem so pobegnili na varno v Rimsko cesarstvo. Vzrokov za njihovo preseljevanje je bilo še več, npr. prenaseljenost, pomanjkanje hrane in bogastvo rimskega imperija. Tako so se germanska plemena začela naseljevati na ozemlju rimskega cesarstva. S tem so zadali tej državi smrtni udarec.

Novi prebivalci na prostoru rimske države so se mešali in spajali s prejšnjim prebivalstvom. V več stoletjih so iz te mešanice nastala nova **romanska** in germanska ljudstva in novi jeziki.